

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pre rozpočet

2010/2038(INI)

22.3.2010

NÁVRH STANOVISKA

Výboru pre rozpočet

pre Výbor pre hospodárske a menové veci

o dlhodobej udržateľnosti verejných financií v súvislosti s hospodárskou obnovou
(2010/2038(INI))

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko: Ivailo Kalfin

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pre rozpočet vyzýva Výbor pre hospodárske a menové veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

- A. keďže napriek revízii v roku 2005 Pakt stability a rastu nedokázal zabrániť súčasnej kríze;
- B. keďže trvalá udržateľnosť verejných financií má kľúčový význam nielen pre Európu ako celok, ale konkrétne aj pre spoločný európsky rozpočet;
- C. keďže všeobecné zásady a základné predpoklady trvalej udržateľnosti by sa mali uplatňovať aj na spoločný európsky rozpočet, hoci je obmedzený na približne 1 % z celkového európskeho HND,
 1. podporuje myšlienku, že väčšia koordinácia hospodárskych politík v Európskej únii je nevyhnutná a vedie k ďalším synergiám;
 2. uznáva, že Pakt stability a rastu nie je postačujúcim nástrojom na harmonizáciu daňových a hospodárskych politík členských štátov;
 3. podporuje preto revíziu mechanizmov s cieľom vrátiť ekonomiky členských štátov EÚ späť na cestu konvergenie;
 4. domnieva sa, že revízia cieľov a mechanizmov konvergenie ekonomík členských štátov by sa mala vykonať čo najskôr, okrem iného s cieľom vymedziť možné účinky zvýšenia európskej pridanej hodnoty rozpočtu EÚ;
 5. zdôrazňuje, že dlhodobá trvalá udržateľnosť verejných financií je v podstatnej miere spojená aj s rozpočtom EÚ a jeho financovaním;
 6. pripomína, že za súčasného neuspokojivého stavu až 70 % finančných prostriedkov Únie nepochádza z vlastných zdrojov, ale priamo z rozpočtov členských štátov v podobe „príspevkov“ zo zdrojov plynúcich z HND; opätovne vyjadruje znepokojenie nad skutočnosťou, že z kríz, či už boli alebo neboli spôsobené neudržateľnými politikami, je ľahké obviňovať Úniu, čo vedie k tomu, že rozpočtové príspevky sú vnímané ako „dodatčné bremeno“ pre rozpočty členských štátov, bez toho, aby sa ocenili spoločné prínosy a európska pridaná hodnota;
 7. v tejto súvislosti zdôrazňuje veľmi pozitívnu úlohu rozpočtu EÚ pri zmierňovaní účinkov krízy prostredníctvom financovania Európskeho plánu obnovy a prerozdelenia rozpočtových prostriedkov pre prioritné oblasti;
 8. zastáva názor, že hodnotenie štátneho dlhu by nemali uskutočňovať len ratingové agentúry, keďže ide o úlohu, ktorú je možné vykonávať lepšie prostredníctvom vytvorenia mechanizmu dodatočného hodnotenia reálnej hodnoty štátneho dlhu;
 9. v tejto súvislosti podporuje snahy o premenu dostupných prebytočných úspor na koordinované investičné výdavky prostredníctvom daňových politík.